

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΟΡΙΖΩΝ ΜΑΣ ΘΟΛΟΥΤΑΙ

Καθ' ὃν χρόνον δλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς, συντετριμμένος προσήρχετο ἵνα χύσῃ διάπυρον τὸ δάκρυ του ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦς βασιλικοῦ τάφου, ὃν τόσῳ τραγικῶς διὰ τῶν σιδηρῶν ὀνύχων τῆς ἤνοιξεν ἡ μοῖρα εἰς ἄκρως ἄκαιρον καὶ ἀδόκητον στιγμήν, πυκνὰ νέφη ἤρξαντο ζοφοῦντα τὸν ἐθνικὸν ὀρίζοντα καὶ ἤδη ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἔθνους ἀπλοῦται ζοφερός οὐρανὸς οὐχὶ αἴσια οἰωνιζόμενος.

Ὅταν ἡ στρατενομένη Ἑλλάς καταπλήττουσα τὸν κόσμον δλόκληρον ἤγειρε γιγάντειον τὸ πολεμικὸν αὐτῆς ἀνάστημα καὶ ἀντήχουν τὴν νικητήριον αὐτῆς ἰαχὴν καὶ τοὺς σμερδαλαίους τῶν τηλεβόλων αὐτῆς κεραινοὺς αἱ κλιτεῖς καὶ αἱ φάραγγες τῶν ὀρέων ἀπὸ τοῦ Τιταρίου καὶ τῶν Καμβουνίων μέχρι τοῦ Βαρνοῦντος καὶ τοῦ Ὀρβήλου πρὸς βορρᾶν τοῦ πόντου τῆς Ἑλλῆς τὰ στενὰ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ τοῦ Πίνδου καὶ τῶν Ἀκροκεραυνίων πρὸς Δυσμάς· ὅταν τοῦ τηλεβόλου ὁ βαρὺς κέλαδος ἀπὸ τῆς Δήμνου ἐκσπῶν ἐκυλινδεῖτο πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Τενέδου, τῆς Λέσβου, τῆς Χίου, τῆς Σάμου, τῶν Ψαρῶν, τῆς Ἰμβρου, τῆς Σαμοθράκης, καὶ τῆς Θάσσου, ἡ δὲ κυανόλευκος ὑπὸ τῆς θαλασσίας αἴρας ριπιζομένη εὐηγγελίζετο τὴν ἐλευθερίαν εἰς μυριάδας δούλων ἀδελφῶν, τότε ἡ ἐλπίς ἐτάνυσε γιγαντεῖους τὰς χρυσὰς αὐτῆς πτέρυγας καὶ οἱ πάντες ἐφρόνουσαν συντελεσθὲν τὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ὄνειρον καὶ ὅτι αἱ μυριάδες τῶν δούλων ἀδελφῶν, οὓς ἔσκεπον τῆς κυανολεύκου μας αἱ πτυχὰι, θ' ἀπεδίδοντο εἰς τὴν φιλόστοργον μητρικὴν Ἑλληνικὴν ἀγκάλην ἐλεύθεροι, εὐτυχεῖς.

Ματαῖα ὅμως ἐλπίς! Ἀφ' ἐνὸς σύμμαχοι ἄπληστοι καὶ ἀφ' ἑτέρου σκότιοι βλέψεις ἰσχυρῶν ἀρπάγων ἐγείρουσι φραγμοὺς ἀνυπερβλήτους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν προαιωνίων εὐγενῶν πόθων. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς προτάσεως πρὸς ἀρπαγὴν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους ἀκτῶν τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου δημιουργοῦν εἰς βάρος Σερβικῶν καὶ Ἑλληνικῶν, κυρίως ὅμως Ἑλληνικῶν, χωρῶν καὶ πληθυσμῶν τὸ δῆθεν ἀνεξάρτητον, ἀλλ' ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν αὐτῶν κηδεμονίαν Ἀλβανικὸν πριγκηπάτον, περικόπτουσαι οὕτως τὰ βορειοδυτικὰ Ἑλλάδος ὄρια. Ἡ Ἰταλία ὑπὸ

τὴν πρόφασιν τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν συνθηκῶν, ἀλλὰ μὲ τὴν ὑστεροβουλίαν τῆς διηγενοῦς ὑπ' αὐτῆς κατοχῆς τῶν μεσημβρινῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους, ἀμφισβητεῖ ἡμῖν τὴν ἐπέκτασιν κατὰ τὰ φυσικὰ ἡμῶν μεσημβρινοανατολικά νησιωτικὰ ὄρια καὶ τέλος ἡ σύμμαχος ἡμῶν Βουλγαρία ἀμφισβητεῖ ἡμῖν χώρας ἐφ' ὧν κατὰ διεθνῆς συμβόλαιον, τὴν Βερολίνοιον συνθήκην, μόνον ἡμεῖς εἴχομεν δικαίωματα κατὰ τὰ βορειοανατολικά ὄρια.

Ἴδου ἡ διεθνῆς θέσις εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ Ἑλλάς μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου καὶ ταύτην πρόκειται τὸ ἔθνος καὶ ἡ κυβέρνησις του ν' ἀντιμετωπίσωσι. Νύξιν περὶ τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διπλωματικῆς διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος ὡς πρὸς τὴν σύμμαχον Βουλγαρίαν μᾶς ἔδωκεν ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ἣτις δὲν συνεκλονίσθη, δὲν ἐφρούραξεν, ἀλλ' ἀπαθῆς ἤκουε τὴν ἐθνικὴν αὐτοκαταδίκην, ἀπέμεινε δὲ μόνον ἡ σθεναρὰ μὲν ἀλλ' ἀνίσχυρος τό γε νῦν διαμαρτυρία τῶν ἡγουμένων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἡ ἀγρία πόνου κραυγὴ, ἣτις διάτορος ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ στήθη τῶν δίκην ἀγελαιῶν κτηνῶν καταδικαζομένων εἰς στυγερωτέραν καὶ τῆς Τουρκικῆς δουλείας λαῶν, οἵτινες ἀπειλοῦσιν, ὅτι οὐ μόνον θὰ ἀντιστῶσι κατὰ πάσης τοιαύτης ἀποφάσεως, ἀλλὰ θ' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Εὐρώπης, δηλοῦντες ὅτι προτιμῶσι τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοὺς Βουλγάρους δουλείας. Ἄν ἐποθήσαμεν, λέγουσι νὰ ἀποτινάξωμεν τὴν ἀνεκτὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν ἐποθήσαμεν τὸ τοιοῦτον, ἵνα ἀπελευθερωθῶμεν, οὐδενὶ δὲ οὐδέποτε ἐδώσαμεν τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ εἰς τοὺς Βουλγάρους.

Ὡς πρὸς τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως σχετικῶς πρὸς τὰς ἀξιώσεις Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἔσονται αἱ γνωσταὶ τῆς ἀπόβου στάσεως, τῆς μετὰ τοιαύτης βιαιοπαθείας ἐν τούτοις καὶ νευρικότητος κατακριθείσης πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ἴνα ἀντιστῆ τις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν δυνάμεων πρέπει νὰ ἔχη τὸ ἐνδόσιμον ὅτι ἡ ἀντίστασις αὐτὴ θὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἔγραφε δημοσιογραφικὸν ὄργανον διερμηνεῦον ἐπισήμως γνώμας, ὅταν ὅμως τὸ τεκμήριον τοῦτο δὲν ὑπάρχῃ τότε πᾶσα ἀντίστασις εἶναι ματαία ἴσως δὲ καὶ ἐπιβλαβής.

Κατὰ πᾶν ἐνδεχόμενον συνεπῶς

θὰ ὑποταχθῶμεν καὶ εἰς τὰς Αὐστριακὰς καὶ Ἰταλικὰς ἀξιώσεις, ὡς φαίνεται ὅτι ἀπεδέχθημεν τὰς Βουλγαρικὰς. Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀξιώσεων τούτων ὑπάρχει καὶ ἡ Ρωσικὴ ἀπαίτησις τῆς δημοκρατικοποιήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Τὶ σημαίνει τὸ τοιοῦτον μᾶς εἶπον διὰ τοῦ δημοσιευθέντος ὑπομνήματός των οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλληνικῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θὰ μᾶς εἰπωσὶ δυνάμεθα ν' ἀντιταχθῶμεν κατὰ τῶν ἰσχυρῶν;

Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι τοῦ ἀγῶνος καθ' ὃν τόσον ἐδοξάσθησαν τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα θὰ ἐξέλθωμεν μὲ κέρδος τετραγωνικῶν τιμῶν χιλιομέτρων ἐκτάσεως καὶ αὔξησιν πληθυσμοῦ καθ' ἑκατοντάδας τινὰς χιλιάδων, ἀλλὰ συντετριμμένοι ἠθικῶς καὶ ἐθνικῶς ὡς ἐγκαταλείψαντες ἀντὶ ἐκτάσεως τινος ἀγρῶν καὶ αὔξησεως τινος πληθυσμοῦ τὰς ἐθνικὰς μας παραδόσεις καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποστολήν, ἀφέντες εἰς τοὺς Βουλγάρους τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ τὸ Αὐτοκρατορικὸν τῶν Κωνσταντίνων στέμμα.

Ἡ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΙΛΙΚῆ ΚΗΔΕΙΑ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΔΕΗΣΙΣ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

Ἀρμοζομένη εἰς τὴν ἐμφαντικῶς ἐκδηλωθεῖσαν παλλαϊκὴν εὐχὴν ἡ καθ' ἡμᾶς Δημοτικὴ ἀρχὴ συνεκάλεσε τὸν λαὸν εἰς πάνδημον δέησιν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, περὶ ὥραν 10 Π. Μ. ἐπὶ τῇ κηδεῖα τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος πολυφιλήτου Ἀνακτος, οὐ στυγεροῦς δολοφόνου ἀπωρφάνισε τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα, μεριμνήσασα ἅμα ὅπως προσηκόντως ἐξωτερικευθῆ τὸ συνέχον τὸν λαὸν τῆς Ἐρμούπολεως εἰλικρινῆς πένθος, διὰ καταλλήλου διακόσμου, οὐ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέθετο εἰς εἰδικὴν, ἐπὶ τούτῳ, καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπήν.

Καὶ ὁ διάκοσμος ἀληθῶς ἀνταπεκρίθη πρὸς τὸ εἰλικρινῆς καὶ βαθύ πένθος, ὅπερ ἠσθάνθη ὁ λαὸς τῆς Ἐρμούπολεως, ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ ἡγεμόνου, ὅστις εἶπερ τις καὶ ἄλλος ἐδικαιοῦτο νὰ φέρῃ τὴν προσωνομίαν ὁ προσφιλέτης, διότι δὲν τὸν ἡγάπα ἀπλῶς ἀλλὰ τὸν ἐλάτρευεν ὁ λαὸς του.

Εἰς τὸν διάκοσμον ἐκράτησαν καὶ παρ' ἡμῖν οἱ χρωματισμοὶ οὓς ἡ λεπτὴ αἰσθητικὴ τῆς νέας Βασιλείσεως μας εἰσηγγήσατο, τὸ βαθῶς ἰόχρου (mauve) ἐναλασσόμενον πρὸς τὸ μέλαν, ἀπὸ ἐξωστῶν δὲ καὶ παραθύρων οἰκῶν καὶ καταστημάτων ἐξε-

χέοντο κύματα ίσχροα συμμιγνόμενα πρὸς καταρράκτας μεαίλης γάζης ἐμπνέοντα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ὄρωντος τὴν οὕτως ἐκδηλοῦσαν τὸ πένθος τῆς πόλιν ἤρεμον τι πένθος, βαθεῖαν μελαγχολίαν καὶ κόσμον ὄλον θλιβερῶν συναισθημάτων.

Λαμπρὸν διάκοσμον παρουσίασαν κατὰ τὴν πλατείαν ἢ Λέσχῃ Ἑλλάς, τὸ ζυθοπωλεῖον Α. Κολιοπούλου, ἢ Ποικίλη Ἀγορὰ τῶν Ἀδελφῶν Δράκου, τὸ Κουρείον Γρυμάνη, καὶ τινὰ ἄλλα καταστήματα ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού καὶ ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ὑπερείχε πάντων ὁ διάκοσμος τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τοῦ Ἐργατικῆς Συνδέσμου «Ἀλληλοβοήθεια». Κατὰ τὴν ὁδὸν Θεάτρου ἦσαν ἐπίσης πενήθιμος, μετ' ἄκρας δὲ φιλοκαλίας, διακεκοσμημένα ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἢ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου οἰκία τοῦ κ. Παναγιώτου Βοκοτοπούλου, ἐκεῖ ὅμως ὅπου ὁ διάκοσμος ἤψατο αὐτοῦ τοῦ ἀνεφίκτου τὰ ὄρια ἦτο ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅπου ἐναμίλλως τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καταρτισθείσης διὰ τὸν διάκοσμον ἐπιτροπῆς οὐδενὸς ἐφείσθησαν κόπου, ὅπως ἐτελέσωσι διάκοσμον ὑπερέτελειον εἰς ρυθμὸν καὶ καλαισθησίαν.

Ἐν μέσῳ τοῦ πλημμυροῦντος ἀπὸ κύματα ἰσχυρῶν καὶ μελανῶν χρωμάτων ναοῦ ἐντὸς χώρου παισιουμένου ἀπὸ τὰ ἄλλα ἄλλων χρωμάτων χρυσοκέντητα λάβαρα τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων καὶ τῶν κυανολεύκων μεταξίνων σημαίων τῶν Συντεχνιῶν ὑψῶτο καλυπτόμενον ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν χρωμάτων καὶ ἀπὸ φυσικὰ ἀνθη καλλιτεχνικὸν κενοτάφιον ἐν μέσῳ ἀπέριων ἐξωτικῶν φυτῶν. Ὑπερθεν αὐτοῦ ὑψῶτο σεμνὸν καὶ ἐπιβάλλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος Στέμμα, οὗ ἐκατέρωθεν τὰ ἐξαπτέρυγα ὀλίγον δ' καὶ ὑψηλότερον ὀπισθεν ὁ σταυρὸς. Τὴν κεφαλήν τοῦ κενοταφίου ἔστεφεν ὁ ἐκ φυσικῶν ἀνθέων πολυτίμος τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως στέφανος, ἐνῶ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἔκειτο ὁ λαμπρὸς ἐκ φυσικῶν ὁμοίως ἀνθέων στέφανος τῶν Σωματείων καὶ περίξ ἕκαστον ἀπειρία παμμεγέθων λαμπάδων, ὧν ἢ φωτοβολία, ὡς καὶ τῶν πολυελαίων καὶ τῶν μανουαλίων, διέκοπτε τὸ πένθιμον ἡμίφως ὅπερ ἐξήπλου ἀνὰ τὸν ναὸν ὁ πέλιθμος τοῦ διάκοσμος. Ἐκ παρακειμένων τῶν κενοταφίῳ τριπόδων ἀεθίδοντο καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῆς ἐπιμνημοσύνου ἀκολουθίας νέφη τοῦ ἐν ἐπιτηδεύσει ἀιθράνοισ καιομένου εὐώδους λιθανωτοῦ, πληροῦντα τὸν ὄλον ναὸν λεπτῆς εὐωδίας.

Πένθιμος τῶν κωδῶνων κροῦσις, καὶ βαρεῖαι κατ' ἀραιὰ διαστήματα τηλεβόλου βολαὶ ἀνήγγειλαν ἐνωρὶς εἰς τὸν λαὸν τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἔναρξιν τῆς ἐπικηδείου πομπῆς καὶ τὴν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τέλει τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως καὶ ἰδοὺ κατὰ πυκνοὺς ὀμίλους ἀρχόμενα τὰ πλήθη νὰ συρρέωσιν εἰς τὸν ναὸν—εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ὁποῦ ἢ μουσικῆ τῶν Φιλομούσων, ἀνέκρουε κατὰ διαλείμματα πένθιμα ἐμβατήρια, ἐνῶ σῶμα χωροφυλακῆς τοποθετημένον κατὰ μῆκος τῆς κλίμακος καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ναοῦ ἐκράτει τὴν τάξιν—καὶ εἰς ὃν ἐγκαίρως προσῆλθον ὁ Δῆμαρχος καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον, ἅπαντα αἱ πολιτικά, στρατιωτικά καὶ δικαστικά ἀρχαί, οἱ πρόξενοι τῶν φίλων δυνάμεων, ὁ παρ' ἡμῖν Δικηγορικὸς Σύλλογος, ἢ καθ' ἡμᾶς Ἱατρικὴ Ἐταιρεία καὶ ἅπαντα τὰ διοικητικά συμβούλια καὶ τὰ μέλη τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Συλλόγων, Σωματείων καὶ Συντεχνιῶν, ἅπαντες σχεδὸν, ἐν ἐπισήμῳ πενήθιμῳ περιβολῇ, ἐν βραχυτάτῳ δὲ χρονικῷ διαστήματι συμπαγῆς ὄγκος πλήθους ἐπλήρου

ἀσφυκτικῶς τὸν ἀπέραντον ναὸν καὶ ἤρξατο ἢ ἐπιμνημόσυνος δεήσις, καίτοι ἐξηκολούθει ἐτι συρρέον ἐκ παντοίας διευθύνσεως πυκνὸν πλήθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συνωθούμενον περὶ τὰ κρηπιδώματα τοῦ ναοῦ, τὴν πρὸ αὐτοῦ πλατείαν καὶ τὰς περίξ ὁδοὺς μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ἀκολουθίας, μετ' ἣν ἐξεχύθη ὡς ὀρμητικὸς χείμαρρος ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀφού ἐξέφρασε τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὸν νομαρχοῦντα κ. Μεταξᾶν καὶ τὸν Δῆμαρχον Ἐρμουπόλεως. Καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιμνημοσύνου ἀκολουθίας οἱ δημοτικοὶ φανοὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν δημοτικῶν καταστημάτων, ὡς καὶ διαφόρων ἰδιωτῶν, κεκαλυμμένοι διὰ μελαίνης γάζης, ἦσαν ἀνημμένοι πρὸς ἔνδειξιν πένθους. Ἡ ἐκ τῆς ἐπιβλητικωτάτης ταύτης ἐκδηλώσεως τοῦ πένθους τῆς κοινωνίας τῆς Ἐρμουπόλεως ἀπουσία τοῦ, χάριν τῆς κηδείας ἀπελθόντος εἰς Ἀθήνας, Σεβασμωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν κατέστη πλεόν ἢ αἰσθητῆ, διότι ἔλειψεν ἢ σθεναρὰ ἐκείνη φωνή, ἣτις ἠδύνατο ἀποχρώντως νὰ διεξηγήσῃ τὰ αἰσθήματα καὶ τὸ πένθος τοῦ λαοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως ἐπὶ τῇ πληξάσῃ τὸ ἔθνος ἀδοκίτην καὶ μεγάλη συμφορᾷ.

Ὅπωςδήποτε ὁ πᾶνδημος ἐκεῖνος συναγεμῶς τοῦ πάσης τάξεως καὶ παντὸς φύλου πλήθους εἰς τὸν ναὸν, τὸ αὐθόρμητον κλείσιμον ἐφ' ὄλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν πάντων ἐν γένει τῶν καταστημάτων τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν συνοικιῶν καὶ ἢ γενικῇ ἀμίλλα περὶ τὸν πένθιμον τῆς πόλεως διάκοσμον, οὗ πρωταγωνιστὰί πάντως ἀνεδείχθησαν οἱ κύριοι Παῦλος Νεγροπόντης καὶ Γεώργιος Ζαραχάνης, εἰς τὴν λεπτὴν αἰσθητικὴν τῶν ὁμοίων, ὡς καὶ τὴν πρόφροναν συνδρομὴν τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὀφείλεται ὁ ἀπαραμίλλος καὶ ἀνεφίκτου καλαισθησίας διάκοσμος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐγένοντο οἱ ἀρκετὰ εὐγλωττοὶ ἐρμηνεῖς τοῦ πένθους τοῦ πληροῦντος τὰς καρδίας τῶν Ἐρμουπολιτῶν, οἵτινες ἐκ βάθους καρδίας ἠύχηθησαν ἤρεμον τὸν ὕπνον τῶν αἰώνων εἰς τὸν ἀπελθόντα τοῦ κόσμου τούτου Βασιλέα τῶν καὶ αἰώνων, ὡς τὸν ὕπνον τῶν καὶ ἀλησιμόνητον τὴν προσφιλεῖ τῶν μνήμην.

ΔΗΛΩΣΙΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ Μέτοχοι τῆς «Ἀμοιβαίας», ὅσοι ἐπιθυμοῦν, δύνανται νὰ ἀναθέσωσιν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν διὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ ἀνταποκριτῶν αὐτῆς εἰσπραξίν τῶν Συμβολαίων τῶν Λίαν προσεχῶς πρόκειται νὰ γίνῃ διανομὴ ποσοστοῦ 75 ο), εἶνε δὲ καλὸν νὰ σπεύσωσιν, ὅπως δοθῇ καιρὸς εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ τακτοποιήσῃ τὰ συμβόλαια καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ὅπως ἢ εἰσπραξίς ἐπιτευχθῇ ταχέως.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ ἐμβάσματα διὰ τοῦς στρατιώτας εἰς ὅλας τὰς κατακτηθείσας πόλεις.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐπὶ τοσοῦτον ἢ ἀπροκάλυπτος τῆς Ἱταλικῆς κυβερνήσεως ἀντίδρασις κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἐξήγειρε τὰ πνεύματα ἐν Ἑλλάδι, ὅστε ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν καὶ ὀλόκληρος ὁ ἐμπορευόμενος κόσμος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἤρξαντο προβαίνοντες εἰς σοβαρὰς καὶ συστηματικὰς ἐνεργείας πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν Ἱταλικῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τοῦ πανελληνίου ἐμπορίου. Τὰς ἐνεργείας ταύτας αἵτινες εἰσὶν ἀπόρροια δικαίως πατριωτικῆς ἀγανακτικῆ-

σεως καὶ ἐπιδοκιμῶμεν καὶ ἐπικροτοῦμεν ὄχι διότι θὰ προξενήσῃ ἀίσθησιν εἰς τὴν Ἱταλικὴν βιομηχανίαν ἢ στέρησις τῶν 5—10 ἑκατομμυρίων εἰς ἃ ἀνέρχεται ἢ ἀξία τῶν ἐτησίως ἐξ Ἱταλίας ἀποστελλομένων ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ διότι ἐκδηλοῦνται ἀκμαία τὰ συναισθήματα τὰ ὅποια ἐξεγείρει ἢ καθ' ἡμῶν ἀδικία καὶ παρέχομεν τοῖς ἰσχυροῖς τὴν ἰδέαν ὅτι γνωρίζομεν ν' ἀντεκδικώμεθα σήμερον ἐν σμικρῷ, ἀλλ' αὐριον ἴσως ἐν μεγάλῳ.

— Εἰς τὴν καλὴν τοῦ Πειραιῶς συνάδελφον «Σφαῖραν» ἀναγιγνώσκομεν, ὅτι, κατ' ἀνταπόκρισιν πρὸς τὴν Βορειογερμανικὴν Ἐφημερίδα, τὸ Τουρκικὸν καταδρομικὸν «Χαμιτιέ» κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐν Συρίᾳ, παρὰ τὸν Ἁγιὸν Ἰωάννην τῆς Ἀκρῆς, Καΐφας, ὅπως ἀνθρακίσθη καὶ παραλάβῃ τροφὰς καὶ ἐφόδια καὶ ὅπου ἀπεβίβασε καὶ 23 Ἑλληνας, ἀποτελοῦντας, κατὰ τὴν Βορειογερμανικὴν, τὸ πλήρωμα ἰστιοφόρου ὄπερ, καθ' ἃ λέγεται, ἐδύθισε καθ' ὁδόν. Ἡ εἰδήσις αὕτη, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀνακοινωθείσαν ἡμῖν πληροφορίαν, ὅτι τηλεγράφημα ἐκ Καΐφας μηχανικοῦ τιμὸς τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ λιμένος μας «Λέρος», οὗ ἢ τύχη ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μεδοῦσης ἢ τοῦ Δυρραχίου ἐκπλοῦ τοῦ ἀγνοεῖται, πρὸς τὴν ἐδῶ οἰκογένειάν του, βεβαιοῦν ὅτι εὐρίσκονται εἰς Καΐφαν ὑγιαίνοντες, δηλαδὴ τὸ ὄλον τοῦ πληρώματος, ἄγει εἰς τὸ φυσικὸν συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἀποβιβάσθην ὑπὸ τοῦ «Χαμιτιέ» εἰς Καΐφαν πλήρωμα εἶναι τὸ τοῦ ἀτμοπλοίου «Λέρος», οὗ ἢ τύχη ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὸ τηλεγράφημα νὰ μένη ἀγνωστὸς, ἀλλ' ὅπερ, κατὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ὁ εἰς πειρατὴν πλεόν μετατραπείς Τουρκὸς καταδρομὸς πάντως ἐδύθισε, χωρὶς νὰ καταστῇ ἐτι ἐφικτὴ ἢ τιμωρία του, ὡς πᾶς Ἑλληὴν ἀπὸ καρδίας θὰ ἠύχето διὰ πασιγνώστους λόγους, οὗς δὲν ἐπαναλαμβάνομεν, ἕνα μὴ καὶ πάλιν εὐρεθῶσι πατριῶται νὰ μᾶς εἴπωσιν, ὅτι θίγομεν τὰ ἱερώτερα τῆς πατρίδος, καθ' ἣν ὄραν τὸ «Χαμιτιέ» πυρπολεῖ ἢ καταβυθίζει τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ πλοῖα τοῦ ἐμπορικοῦ μας στόλου.

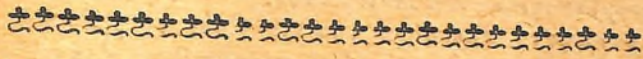
— Τὰ εἰς τὰς διαφόρους Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἀναγραφόμενα, ὡς τηλεγραφηθέντα ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν «Ἡμερησίαν Πρωτάν» καὶ καθ' ἃ λέγεται, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐβεβαίωσεν ὅτι ἢ Θεσσαλονικὴ ἐκρίθη ὀριστικῶς Ἑλληνικὴ καὶ ὅτι τὰ νέα ὄρια Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας θ' ἀκολουθοῦν τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ Καρατοῦ (Στρυμῶνος) ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν Θάσον ἐκβολῶν αὐτοῦ, ἀνερχόμενα πρὸς βορρᾶν μέχρι Δράμας ἐκείθεν δ' ἀκολουθοῦντα εὐθείαν γραμμὴν πρὸς Δυσμᾶς καὶ διερχόμενα βορείως τῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σερρῶν μέχρι Δοϊράνης, Κουρκούς καὶ Γουμεινίτης, τῶν πόλεων τούτων ἀπομενουσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν διαγράφονται ἀκριβῶς καὶ εἶναι ἐν πολλοῖς συγκεχυμένα, κυρίως δὲ στεροῦνται τῆς περιλαλήτου σπονδυλικῆς στήλης, ἣν περὶ πολλοῦ ποιεῖται, ὡς καλῶς ἐμάθομεν ἤδη, ὁ κ. Βενιζέλος. Ἐν πρώτοις ἐναντι τῆς νήσου Θάσου δὲν ἐκθάλλει ὁ Στρυμῶν ἀλλ' ὁ Νέστος, ὅστις λέγεται Καρασοῦ τουρκιστῆ, ἐνῶ ὁ Στρυμῶν λέγεται Στροῦμα. Κατὰ δεύτερον λόγον τὴν ὀρογραφικὴν διάρθρωσιν ἢ κατὰ τὸν νέον ὄρον, τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ λεκανοπεδίου Σερρῶν, Δράμας, Δοϊράνης, Κουρκούς, κ.λ. ἀποτελοῦσιν αἱ ὀροσειαὶ τοῦ Βελέσχ καὶ τοῦ Μπόξ-Δάγ (Παγγαίου), ὧν ἀνεῦ ἢ χώρα στερεῖται τῶν φυσικῶν αὐτῆς ὀρίων καὶ ἀπομένει ἐντελῶς ἀνυπεράσπιστος καὶ ἀνοικτὴ εἰς πᾶσαν οἰανδήποτε ἐπιδρομὴν, φυσικῶς δὲ ἢ ἀποδοχὴ τοιαύτης ὀροθεσίας θ' ἀπέδεικνεν ἐντελῶς ἀκατανόητος. Ἐπομένως παρεξηγήθησαν πάντως οἱ λόγοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἀτυχῶς καὶ τὴν ἀτελεῖ ταύτην ὀροθεσίαν ἔσπευσαν οἱ ἐκ Σόφιας νὰ διαψεύσωσιν, ὡς ἀνυπόστατον ἀποκύημα θερμῆς φαντασίας, ἅμα ὡς ἐπεροῦντο ἀγαθῶν διαθέσεων, ὅτε ἐφρόνουν ὅτι πρὸς τερματισμὸν τῶν πολεμικῶν τῶν ἐπιχειρήσεων εἶχον ἀνάγκην τῆς ζητηθείσης παρ' αὐτῶν Ἑλληνικῆς συνδρομῆς. Ἡδὴ, τῆς ἀνάγκης παρελθούσης, παρήλθον καὶ αἱ ἀγαθαὶ διαθέσεις, κατισχύει δ' ἢ πλεονεξία ἢ τὰ πάντα διὰ τοὺς Βουλγάρους ἀξιοῦσα, ἴσως δὲ δὲν βραδύνει ἢ ἐποχὴ καθ' ἣν Βούλγαρος τις Σερφετ πασσᾶς θ' ἀπειλῇ ὅτι θὰ πλῆ τὸν καφέν του περιστοι-

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with subscription rates: Ενταύθα ετησία Δραχ. 8, Εν Αθήναις εξαμηνος 5, Εν τῷ Ἑξωτερικῷ Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

χοόμενος ὑπὸ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἂν μὴ καὶ τὸ εἶπεν ἦδη.

— Ἀρκετὰ πρακτικοῦ νοδὸς καθηγητῆς ἀναφερθεὶς πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἐρωτᾷ διατὶ, προκειμένου περὶ σπονδυλικῆς στήλης, νὰ μὴ ἐκλεχθῆ ὡς τοιαύτη ἢ θάλασσα δι' ἧς ἠδυναίμεθα νὰ ἐξασφαλίσωμεν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων τὴν συνέχειαν εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν ναυτικὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ νὰ τὴν ζητήσωμεν εἰς τὴν ξηρὰν, ἀποξενούμενος οὕτω τὴν Ἑλλάδα ἐκατομμυρίων τέκνων τῆς; Καὶ εἶχε μέγα δίκαιον. Οἱ Φοίνικες, οἱ μέγας τῆς Κρήτης Μίνως, οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Κρηθηδόνιοι, οἱ Ρόδιοι, οἱ Ἑνετοί, οἱ Γενουήσιοι, ἀπέκτησαν ἐκ περιτροπῆς μέγα ἀποικιακὸν κράτος, ἐκλέξαντες τὴν θάλασσαν ὡς σπονδυλικὴν στήλην, σήμερον ὁ μεγαλειότερος τοῦ κόσμου ἀποικιακὸς κόλπος, ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς, ἐπὶ τὴν ἰδίαν θαλασσίαν σπονδυλικὴν στήλην στηρίζεται καὶ μόνον διὰ τοὺς κατ' ἐξοχὴν ναυτικούς Ἑλληνας ἐκρίθη ἀκατάλληλος; Αὐτὰ ἐν τούτοις θὰ συμβαίνουσι πάντοτε, ἐφ' ὅσον λαϊκοὶ ὑπεριστοιχίζονται τῶν ἐθνῶν τὰς τύχας.

— Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνισμὸς» ὄργανον τοῦ δμῶνύμου ἐν Ἀθήναις Συλλόγου καὶ τὴν ἐξόχως ἐθνικὸφρον ἀφημερίδα «Κράτος» ἐδημοσιεύθησαν μίᾳ ἀναφορᾷ τῶν κατοίκων Σερρών, Νευροκοπίου, Πραδίου πρὸς τὸν τότε Διάδοχον καὶ ἦδη Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ διάφοροι ἐξ ἄλλων μερῶν καταληφθέντων ὑπὸ Βουλγάρων ἀνταποκρίσεις διεκτραγωδοῦσαι τὰ φρικιαστικὰ ἀληθῆ μυστήρια καὶ αἱ κακώσεις εἰς ἃς ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, καταλήγουσιν εἰς τὴν δῆλωσιν, ὅτι, ἂν πρόκειται νὰ προσαρτηθοῦν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, θὰ διαμικρυνθῶσι εἰς τὴν Ἐυρώπην δηλοῦντες ὅτι προτιμοῦν τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν. Δὲν ἀρέσκει φαίνεται πρὸς τοὺς οὕτως ἀπελευθερωθέντας ἀδελφούς μας τὸ καθεστῶς ὅπερ τοῖς ἐδημοῦργησαν οἱ Ἑλληνικοὶ ἀγῶνες. Πῶς;

— Δὲν γνωρίζομεν ἂν πρόκειται περὶ συνήθους τῶν τριόδων διαδόσεων ἢ περὶ τῶν ἀδεσπότην ἐκείνων λήρων ἐν τοῖς καφενεῖοις ἀργασχάλων, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐφθασε καὶ μέχρις ἡμῶν ὁ φρικιαστικὸς θρῦλος τραγικῆς τινος παιδοκτονίας, ἐκτελεσθείσης ἐντὸς τινος τῶν ἐρειπωμένων οἰκίσκων τῶν παρὰ τὸ λατομεῖον ἐξ οὗ ἐξωρῶσσαντο οἱ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμενοδραχίονος ἀγκόλιθοι. Ἐφθασεν ἄραγε ὁ θρῦλος οὗτος καὶ μέχρι τῶν καταδικωτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐνηργήθησαν τάχα πανθ' ὅσα ἀπηγοῦντο πρὸς τὴν ἐπρόκειτο περὶ ἀνυποστάτων διαθεδαιώσιν ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἀληθῶς; Ἐρωτῶμεν ἀπλῶς.

— Ὁ πολὺς τῆς Ρόδου ἀνθύπατος τῆς φιλελευθέρως Ἰταλίας τῶν ἐθνικοτήτων, ὁ περιλάλητος cavaliere Amelio, ἐπομένος τῷ παρδείγματι τῆς κυβερνήσεως τῶν Νεοτούρκων, ἦπις δὲν ἐπέτρεψε νὰ διαδιδασθῶσι τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν Βασιλομήτορα Βασιλέα τῶν Πατριάρχων καὶ τῆς περὶ αὐτοὺς συλλυπητήρια τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως, ἀπηγόρευσε καὶ αὐτὸς νὰ μεταδιδασθῶσι πρὸς τὰ αὐτὰ ὑψηλὰ πρόσωπα τὰ συλλυπητήρια τοῦ λαοῦ τῆς Ρόδου. Καὶ ἦ μὲν Κυβέρνησις τῶν Νεοτούρκων εἶχε τὸ δικαιολόγημα, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον θεωρεῖται μίᾳ τῶν δημοσίων τοῦ Τουρκικοῦ κράτους ἐξουσιῶν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ κράτους εὐρισκομένου εἰς ἐμπόλεμον πρὸς ἄλλο κράτος, κατὰστασιν, νὰ διαδιδάσῃ συλλυπητήρια πρὸς τοὺς ἀρχηγούς

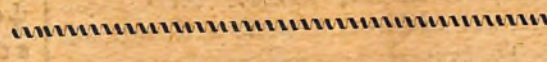
τῆς ἐχθρικής ἐπικρατείας, ἀλλ' ὁ Signor Amelio ποῖαν δικαιολογίαν ἔχει; Εἶναι ὅπως ἄποτε ἀληθὲς ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς σιωπηρὰν ἐμπόλεμον κατὰστασιν πρὸς τὴν ὄψιμον μεγαλομανίαν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, εἰς ἣν δὲν εἶναι ἀνεκτὴ ἡ δημιουργία μιᾶς ἰσχυρᾶς ὅπως ἴσως ναυτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Ἀδριατικῇ καὶ τῇ Αἰγαίῳ, διότι τῇ ταρασσεί πολλοὺς κύκλους, ἀλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν ἔτι εἰς τὴν περίοδον ἐκείνην τῶν ἀπροκαλύπτων ἐχθροπραξιῶν, ὅποτε, ὡς λέγεται θ' ἀναλάβῃ ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς νὰ ἐκδιώξῃ τῆς Ἡπείρου τὰς 70,000 στρατοῦ δι' ὧν ἡ Ἑλλὰς κατέχει τὴν ἑκτασιν ἐκείνην τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας καὶ δι' ὧν ἴσως θ' ἀναγκασθῆ νὰ ἐκτείνῃ τὴν κατοχὴν τῆς καὶ ἐπὶ πολλῶν ἐτι βορειοτέρων Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ δὴ καὶ τοῦ Ἀθῶνος. Ἀφιστάμεθα ἔτι τῆς περιπτώσεως ταύτης καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κάπως, ὡς μερικοὶ φρονουσι, δυσχερὲς τοῦ ἐγχειρήματος.

— Μετὰ τὰς προχθεσινὰς θεωρίας περὶ στοργυλότητος τῶν ὀρίων καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἃς κατέπληκτος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ δήμματος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, σὺν τῇ βεβαιώσει, ὅτι καὶ ἂν μᾶς ἐδίδοτο τὰ παράλια τῆς Θράκης καὶ τῆς μεσημερινοαἰτωλικῆς Μακεδονίας θὰ τὰ ἠρνούμεθα, ἕνα οὕτως ἐξοικειωθῶμεν τὴν ἰδέαν τῆς περικοπῆς τῶν πρὸς τὴν δεξιάν τῶν Ἑλληνικῶν ὀρίων, προχθὲς ἀνεγνωμεν ἐν τῇ «Νέα Ἡμέρα» τῶν Ἀθηνῶν τὴν συμβουλήν τῆς ὑποταχῆς εἰς τὴν θέλησιν τῶν Δυνάμεων κατ' ἣν περὶ τῶν θὰ ὑφιστάμεθα καὶ κατὰ τὰ Ἡπειρωτικὰ μεθόρια ψαλλιδισμοὺς ὀδυσσεύς τῶν ὀρίων μας, ἀφ' οὗδ' ἔχομεν νὰ ἐλπίζωμεν καὶ ἂν ἠθέλομεν ἀντιταχθῆμεν πρὸς τὰς δυνάμεις.

Δὲν ἔχομεν δὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι μεθ' ἡμέρας τινὰς τὴν αὐτὴν ὑπομονὴν θὰ μᾶς συστήσωσι καὶ ὡς πρὸς τὰς νήσους. Ἀλλ' ἂν πέπρωται, ἀπὸ περικοπῆς εἰς περικοπήν, νὰ καταλήξωμεν εἰς μόνην τὴν Βερολίνοιον γραμμὴν, δὲν βλέπομεν ὅποιον τὸ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδος καὶ ὅποιον τὸ ἀντίκρυσμα τῶν τόσων καὶ τόσων θυσιῶν μας εἰς ἀνδράς καὶ χρήματα.

— Κατὰ ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασιν, ὁ πανηγυρισμὸς τῆς 25ης Μαρτίου θὰ γείνη ἐφέτος διὰ δοξολογίας μόνον καὶ ἀνευ στρατιωτικῆς παρατάξεως, λόγῳ τοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως πένθους.

— Προσδληθεὶς ὑπὸ δξείας μνησιγνίδος ἐν Χαλκίδι, ὅπου ἐξετέλει τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, ὁ συμπολίτης μας **Στυλιανὸς Γεω. Κουντούρης**, ἀπέβιωσε τὴν 19 τρ. καὶ ἐκηδεύη προσηκόντως τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τοὺς οἰκείους του.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα Ὀλγα εὐηρεστήθη ν' ἀπαντήσῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὸν κ. Δημήτριον Βοκοτόπουλον, πρῶην ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, εἰς τὸ πρὸς τὴν Α. Μ. συλλυπητήριον τηλεγράφημα, καθὸς καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμποριοῦ Συλλόγου κ. Π. Βοκοτόπουλον, ὡς ἐξῆς:

Δημήτριον Βοκοτόπουλον Σ ὄρον

Βαθέως συγκεινημένη ἐυχαριστῶ ἐγκαρδίως. Ὀλγα

Π. Κ. Βοκοτόπουλον Σ ὄρον

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἐμποριοῦ Συλλόγου Ἐθνομολόγος καὶ τὰ Μέλη αὐτοῦ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ πένθος μου. Ὀλγα

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἰον ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ

Γ

Ὁ Ντίνος τὸ καλὸ παιδί καὶ τ' ἄξιο παλληκάρι, ποῦ τραγουδοῦσε, σὰν πουλί, καὶ χόρευε μὲ χάρι, στὰ γλέντια καὶ στὰ θέατρα, ποῦ ἔχε τὴν πρώτη θέσι, μὰ καὶ στῆς τέχνης τὴν ζωὴν ξεφύτρωνε στὴ μέση, ποῦ ἔχε καρδιά εὐαίσθητη μὰ ἔκανε καὶ τρέλλαις καὶ μὲ τὰ μάτια πλήγωσε τῆς ἔμμορφαις κοπέλλαις, Ὁ Ντίνος, ὅταν ἐφυγε μὲ ἄλλους γιὰ τὰ σύνορα καὶ ἡ ψυχὴ του ἔβλεπε τὰ Ἐθνικά τῆς οἶνορα, οἱ φίλοι του τὸν ἐξώμπλιαζαν, ἄλλοι κρυφομιλοῦσαν, γιὰ τ' ἦτανε μεταξωτὸς, καὶ ἄλλοι τὸν γελοῦσαν, πῶς μὲ τὴν πρώτη τουφεκιά ὁ Ντίνος θὰ τὸ σκάσῃ, ὅμως αὐτὸς ἀτάραχος, χωρὶς καιρὸ νὰ χάσῃ, πρῶτος ὠρμούσε στὴν φωτιὰ καὶ μὲ μανία τόση, ὄση σκορπᾷ ἡ θύελλα τὴν γῆν ν' ἀναστατώσῃ.

II

Ἀνάθ' ἀκόμα ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἀετορράχη, ἀπ' τὰ κανόνια ποῦ βροντοῦν στενάζουσι οἱ θράχοι, ἀντιλαλοῦν ἡ βεματιαῖς, βουίζουσι τὰ ρουμάνια, καὶ σὰν καλάμια τρέμουνε πανύψηλα πλατάνια, σὰν ποταμὸς ξεχύνεται στὴ μάχη ὁ Στρατὸς μας, εἰς τὴν ἀγρία του ὀρμῆ συντρίβει ὁ ἐχθρὸς μας, στρώνει ἡ γῆ ἀπ' ἄρματα καὶ Τούρκικα κουφάρια, ἄλλοι συμπλέκονται μαζί καὶ γείνονται κουδάρια, ἄλλοι στὸ κάμπο χύνονται, ἄλλοι γκρεμνὰ πηδοῦνε, ἄλλοι σκορποῦνε, σὰν λαγοὶ, καὶ τρέχουν νὰ σωθοῦνε καὶ ἄλλοι παραδίνονται καὶ δίνουν τὸ τουφεκί μὲ ὄρκο, πῶς δὲν ἔρριξαν στοὺς ἀνδράς μας φισέκι, γιὰ τὶ μὲ Τούρκους, σὰν ἐχθροὶ, ἂν τώρα πολεμοῦνε, ἔχουν καρδιά Ἑλληνικὴ καὶ ἀδέλφια δὲν κτυποῦνε.

III

Ὅμως ἐνῶ χαρούμενοι εἶναι μικροὶ, μεγάλοι, γιὰ τὶ ἡ Νίκη ἐνδοξῆ ἀνέλαμψε καὶ πάλι, ὁ Ντίνος εἶναι σκυθρωπὸς καὶ γέρνοντας στὴν ἄκρη, ἄφησέ ἕνα στεναγμὸ καὶ ἔχυσε ἕνα δάκρυ, ποῦ τὴν καρδιά του πλήγωσε, σὰν πυρωμένο βόλι, γιὰ τὶ ἠθυμήθηκε ἀδελφὸ, πῶς ἔχει μέσ' τὴν Πόλιν... Ὡς τόσο καὶ ἄλλοι φθάνουσι αἰχμάλωτοι ἀπὸ πέρα, μαζί μ' αὐτοὺς ἕνας κρατεῖ μίᾳ κάτασπρη παντιέρα, δεμένη ἐπάνω στὸ σπαθί, ποῦ ἔχει τὸ τουφεκί καὶ λάμπει, σὰν τὴν ἀστραπὴν, χωρὶς ἀστροπελέκι, Τὸν βλέπ' ὁ Ντίνος ἐξαλλος--«Θάνο μου»--τοῦ φωνάζει, χύνει ἐπάνω τοῦ μ' ὀρμῆ, σφικτὰ τὸν ἀγκαλιάζει καὶ χαίρεται καὶ κλαίει στὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὶ στῆς μάχης τὴν φωτιὰ βρήκε τὸν ἀδελφὸ του!

Σῶρος Ὀκτώβριος 1912.

Φίλιππος Ἀδάμ Ἡπειρώτης

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΟΥΞΙΝ

Τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπιτυγχάνουσι τὴν καλύτεραν θεράπειαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοίξεως καὶ εἶνε τὸ δραστικώτερον φάρμακον πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀνικμίας. Προμηθευθῆτε κυτὶα τινὰ Καποτίων Πίνκ καὶ ἀρξίσατε ἀμέσως τὴν εὐργετικὴν αὐτῶν θεράπειαν ἢ συστήσατε ταύτην εἰς τοὺς γνωρίμους σας, τῶν ὁποίων ἡ υγεία δὲν θεωρεῖται ὀσφελῆς.

Τὰ Καταπότια Πίνκ δίδουν αἷμα, διεγείρουσι τὴν ὄρεξιν καὶ παρέχουσι ἀρίστως χωνεύσεις. Ἀνὰζωογονοῦσιν ὅλα τὰ ὄργανα, ἐξελείφουσι δὲ τὰ δηλητήρια τὰ ἐπισωρευθέντα ἐντὸς τοῦ σώματος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος. Εἶνε προσέτι ἐξαιρετὰ πρὸς θεράπειαν τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῶν πόνων τοῦ στομάχου, τῶν νευρικῶν παθήσεων καὶ τῶν ρευματικῶν πόνων.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτὶα. Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κηρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγαρέκη, καὶ Ν. Γιούλαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις. Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουσι ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια. ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συνελθόντες προς σύσκεψιν περι συμμετοχής των της πόλεως μας Σωματείων εις την εκδήλωσιν του μεγάλου πένθους κατά την ημέραν της κηδείας του αιμνήστου λαοφιλεστάτου Ανακτορος ημών ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Α'. άπεφασίσαμεν τα εξής :

- α'. Να κατατεθῆ κατάλληλος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων στέφανος ἐκ μέρους τῶν Σωματείων ἐπὶ τοῦ κενοταφίου κατὰ τὴν τελεσθησομένην ἐνταῦθα ἐπιμνημόσυνον δέησιν τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.
β'. Να σταλῶσιν εἰς τὸ Μνημόσυνον τὰ λάβαρα πενήθμως διακεκοσμημένα.
γ'. Να μεταδῶσιν ἐν σώματι εἰς τὸ Μνημόσυνον ἅπαντα τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Σωματείων φέροντα μέλαιναν περιβολὴν καὶ πένθιμον ταινίαν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὀρχίονα (Ἡ συγκέντρωσις θέλει γίνῃ ἐν τῷ Συνδέσμῳ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» μίαν ὥραν πρὸ τῆς ὀρισθησομένης πρὸς τέλεσιν τοῦ Μνημοσύνου).
δ'. Να προσέλθωσιν εἰς τὸ μνημόσυνον ἀθρόα ἅπαντα ἐν γένει τὰ μέλη τῶν Σωματείων φέροντα μέλαιναν, εἰ δυνατόν, περιβολὴν.
ε'. Ἐνοεῖται ὅτι τὰ καταστήματα τῶν Σωματείων φέρουν μεσιστίους σημαίας ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου τοῦ Σεπτοῦ Νεκροῦ.
ς'. Να τοιχοκολληθῆ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 19 Μαρτίου 1913.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

- Ἐμπόρων» Π. Βοκοτόπουλος
Ἐμποροῦπαλλήλων» Ζ. Ἀντωνίης
Ἀλληλοβοηθείας» Γ. Μ. Ζαχαρίας
Φιλομούσων» Ἐμ. Ἐλευθεριάδης
Κρητῶν» Κ. Κιλομενόπουλος
Χαικῆς Ἀδελφότητος» ἀντιπρ. Νικ. Ἰσιδώρου
Τηνίων» Μ. Ερηόπουλος
Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας» Ν. Σαρτζετάκης
Παρίων» Ἐμ. Περιφανάκης
Ἀνδρῶν» Προεδρεύων Μ.Ι.ΜιχαήλΚαζαμίας
Υποδηματοποιῶν» Δημ. Γαβαλάς
Οἰνοπωλῶν» Γ. Α. Κολοκούρης
Λεμβούχων» Δ. Παπαδάμ
Καρεῦπαλλήλων» Γ. Φίτρος
Θερμαστῶν» Κ. Τόπιακας
Ἀνθρακωγατῶν» Ε. Παπαδόπουλος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (24 Μαρτίου) τελοῦντες ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ κατὰ τὴν μάχην Σόροβιτς πεσόντος ἡρωϊκῶς προσφιλοῦς ἡμῶν Γίου, Ἀδελφοῦ καὶ Ἀνεψιῦ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Α. ΠΕΤΣΑ

(ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΤΗΣ 5ης ΜΕΡ. 22ου ΠΕΖ. ΣΥΝΤ. 4ου ΛΟΧΟΥ)

Παρακαλοῦμεν τοὺς συμπολίτας μας καὶ τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ φίλους ὅπως εὐαρεστοῦμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον καὶ ἐνώσωσι τὰς εὐχὰς τῶν πρὸς τὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἡμετέρας.

Οἱ Γονεῖς

- Λάζαρος Α. Πέτσας
Δέσποινα Α. Πέτσα

Οἱ Ἀδελφοὶ

- Μαρίκα Ι. Νιδριώτη
Ἀνδρέας Α. Πέτσας
Ἰωάννης Α. Πέτσας
Ἀθηνᾶ Α. Πέτσα
Γεώργιος Α. Πέτσας
Ἰωάννης Νιδριώτης

Οἱ Θεῖοι

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι παραιτηθέντος τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Vacuum Oil Comp. τοῦ κ. Φρ. Πεύρετ, ἀνεθέσαμεν τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Πρακτορείου τούτου εἰς τὸν κ. Παῦλον Κ. Ἀναγνωστόπουλον, πρὸς τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν ν' ἀποτείνωνται οἱ πελάται τῆς Vacuum Oil Comp. τόσον διὰ τὰς παραγγελίας των ὅσον καὶ διὰ τὴν διακανόνισιν παντὸς ἴσμου.

Οἱ γεν. ἀντιπρόσωποι τῆς Vacuum Oil Comp. Ν. καὶ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,"

ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 113 φύλλου)

Ὁ Ἀνδρέας ἦτο ἀρρηνός, ἔτρεφε δὲ διὰ τὸν δάκτορα στοργὴν υἱικήν. Ὅθεν κατὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἐπάνοδόν του δὲν ἐλησμόνησε τὸν γηραιὸν φίλον του καὶ, μολὶς ἐπλήρωσε τὸν πρὸς τὸν ἔρωτα φόρον του, ἀφῆκε τὴν Λουσότην, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἐπανέλθῃ τὸ ἐσπέρας, ἔσπευσε νὰ ἐκδυθῇ τὴν πανοπλίαν του καὶ ἔδραμε νὰ κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ δάκτορος εἰς ὃν ἀνεκοίνωσε τὴν εὐτυχίαν του καὶ τὰ περὶ γάμου σχέδιά του.

||

Ἡ Βέρθα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ φίλου τῆς ἔμεινε ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ παράθυρόν τῆς βλέπουσα αὐτὸν ἀπομακρυνόμενον.

Ὁ Ἀνδρέας εἰς κάθε δέκα βήματα ἐστρέφετο καὶ τῇ ἔπεμπεν ἐν φιλίῃ.

Καὶ ἐκείνη ἀπῆντα καθ' ἑκάστην στάσιν, θέτουσα τὰς μικρὰς αὐτῆς παλάμας ἐν εἴδει τηλεθόα πρὸ τοῦ στόματός τῆς, ἵνα τῷ ἀπευθύνῃ μίαν σύστασιν, μίαν παραγγελίαν. Ἐκεῖνος ἐμειδίκα εὐτυχῆς, ὡς εἶναι τις ὅταν ἀγαπᾶται.

Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ἰωάννης Μωγκᾶς, δικρῶς ἐνεδρεύων παρὰ τὸ κοιμητήριον, ἐμέτρη κάθε φιλίῃ ἀποστελλόμενον ἢ διὰ μιᾶς βλασφημίας ἢ δι' ἑνὸς γρόνθου κατὰ φερόμενον εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ τιτθροῦ ὑποζυγίου του.

Ὅταν ὁ Ἀνδρέας ἐξηφανίσθη, κάμψας τὴν μικρὰν κοίλην ὀδόν, ὁ Μωγκᾶς ἐπέρσε τὸν γλιπὸν τοῦ ἵππου του εἰς τὸν βραχίονα του καὶ διηυθύνετο πρὸς τὸν οἰκίσκον τῆς Λουσότης, εἶτα, ἀλλάσσων γνώμην ἀποτόμως, ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω ψιθυρίζων :

"Ὀχι! τὸ ἐσπέρας!

Καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὸ χωρίον διηυθύνθη πρὸς τὸ πανδοχεῖον, ὅπου ὁ Ἀντώνιος Πλεσχιὲν ἐρέμβαζε μόνος παρὰ τινὰ γωνίαν, ἀφοῦ ἔδωκε τὴν ἀναγκαίαν φορῆν εἰς τὸν ἵππον του καὶ τὸν τοῦ Ἀνδρέα.

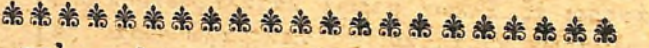
Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἦγον ἀργίαν εἰς τὴν Λαγκρόν. Ἐγένετο, ὡς εἰκός, μεγάλη λειτουργία καὶ ἐψάλλη δοξολογία. Ὁ ἄρχων τοῦ Ἀμπιγνὸν ἔπεμψεν ἐκ τοῦ πύργου ἀμνοὺς καὶ βαρέλια πλήρη οἴνου, ὁ δὲ κυρ Πουκατεβὲν ἀνέλαβε τὴν παρασκευὴν τῶν κινῶν καὶ τὸ ἀνοιγμα τῶν βαρελίων. Ὀλόκληροι κορμοὶ δένδρων ἐκείντο καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὸ τὸ εὐρὸν κάλυμμα τῆς ἀπερᾶντου ἐστίας. Οἱ κινῶι ὀλόκληροι πεπληρωμένοι θύμου καὶ καστάνων περιεστρέφοντο εἰς τοὺς μακροὺς ὀβελούς των τρίνοντες καὶ ροδίζοντες ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πυρός. Τὸ ἐσπέρας ἐτραγώδησαν ὅλα τὰ πηλαῖα ἄσματα τοῦ τόπου καὶ ὅταν ἤλθεν ἡ ὥρα ν' ἀποσυρθῶσιν ὁ παχὺς ἀρχιδικαστῆς ἐδυσκολεύθη μεγάλως νὰ εὔρῃ τὴν θύραν του. Ἐβεβαίω τὸν πρεβῶτον ὅτι ἤλλεξαν κατοικίαν, ὁ δὲ πρεβῶτος, ὅστις δὲν εὕρισκετο εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, μετῆλθε πᾶσαν τὴν δικηκικήν του δεινότητα, ἵνα ἀποδείξῃ εἰς τὸν συνάδελφόν του ὅτι tempore deficiente, ἐλλείψει δηλαδὴ χρόνου, ἢ μετοικεσία αὐτῆ ἦτο ὑλικῶς ἐδύνκτος. Μετὰ μίαν ὥραν οἱ δύο ἄρχοντες ἐπνευρόντες τὰς κλίνκας των, παρεδόθησαν εἰς βελύτατον ὕπνον καὶ τερπνὰ ὄνειρα.

Τὸ χωρίον ἦτο σιωπηλόν. Τὰ τελευταῖα τῶν ποτῶν ἄσματα ἐσβέσθησαν μικρὸν κατὰ μικρὸν. Ὁ κυρ Πουκατεβὲν ἀπέπεμψε τοὺς τελευταίους θημῶνας του καὶ ἐπληθήθει τοὺς λογαριασμούς του. Ὁ Ἀντώνιος Πλεσχιὲν συνώδευε τὸν Ἀνδρέαν μέχρι τῆς θύρας του, ἀφοῦ ἀμφότεροι συνώδευσαν τὴν Λουσότην εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς, συστήσαντες αὐτῇ νὰ κλείσῃ καλῶς τὴν θύραν καὶ τὰ παράθυρα, αὐτῆ δ' ἐξετέλεσε τὴν σύστασιν γελῶσα.

Ὅταν ἐπανήρχοντο πρὸς τὸ χωρίον ὁ Ἀνδρέας ἐδείκνυτο μᾶλλον τοῦ συνήθους εὐθιμοῦ. Ὁ λαμπρὸς νέος κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐβλεπε τὰ πάντα ῥόδινα. Ἡ εἰρήνη εἶχεν ὑπογραφῆ, μετ' ὀλίγον θὰ ἦνυτο μετ' ἐκείνης ἡ ἡγάπα, εἰς τὸ μέλλον δὲ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἡγείρετο νέφος. Ὅπως ὁ τεχνίτης, ὁ συνήθως ἀφηρημένος καὶ ἀπερροφημένος εἰς τὰς σκέψεις του, ἐφλυάρει ὡς κίτσα καὶ κατήρτιζε μύρια

σχέδια, τὰ ὁποῖα προεκάλλουν τὸ μεϊδιάμα τοῦ Ἀντωνίου. Φθάσας εἰς τὸν οἶκον του νύχθη τὴν καλὴν νύχτα εἰς τὸν φίλον του, ἐπεθεώρησε τὸ ἐργαστήριόν του ἐτακτοποίησε τὰ ἐργαλεῖα του, ἐξήτασε τὴν λειτουργίαν τῶν φυσητήρων του καὶ ἐβεβιῶθη, ὅτι, χάρις εἰς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ δάκτορος, τὰ πάντα εὕρισκοντο εἰς τοιαύτην καλὴν κατάστασιν, ὡς εἰ μολὶς πρὸ εἰκοσιτετραῶρου εἶχον ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔκμημά του.

Μείνας μόνος ὁ Ἀντώνιος Πλεσχιὲν περιεπάτησεν ἐπ' ἀρκετὸν εἰς τὸ ὑπαίθριον πρὶν ἢ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πανδοχεῖον. Ὁ νέος ἐργάτης κατείχετο ὑπὸ παραδόξων προαισθημάτων, δυσκόλων νὰ ὀρισθῶσι. Ἡσθάνετο εἶδος ἀγωνίας, ἀνησυχίαν τινὰ ἀπροσδιόριστον. Ὁ νοῦς του περιεστρέφετο ἀκουσίως του εἰς εἶδος τι φόβου ἀδικαιολογήτου, ὃν μεταίως προσεπάθει ν' ἀποδιώξῃ. Οὐδὲν ἐν ταῦτοις ἠδύνατο νὰ τὸν ἀνησυχῇ. Ἡ μετρία ὑπερξίς του ἦτο ἐξησφαλισμένη. Ὅθ' ἐπέστρεφε τὴν ἐπομένην εἰς τὸ ἀγροκήπιον τοῦ Βαθουέλ, ὅπου θὰ ἐπνευρίσκε τὸ ἄροτρόν του, τοὺς ἰσχυροὺς βοᾶς του καὶ τὸ δρέπανόν του. Ὅθ' ἐπνευρίχε τὸν εἰρηνικὸν βίον του, ἐγειρόμενος ἐνωρίς, χαιρετίζων, ἐνῶ θὰ ἐσπῆριζετο ἐπὶ τοῦ λίσκου του, τὴν εὐθυμὴν ἐπάνοδον τοῦ ἡλίου, τοῦ πλημυροῦντος διὰ τοῦ φωτός του τὰς κορυφὰς τῶν Γραυνῶν, τρώγων τὴν σούπαν του τὴν μεσημβρίαν, γονυπετῶν ἔταν ὁ ἐσπερινός κώδων ἐσθῆκινε τὸ Angelus καὶ ἐρχόμενος τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἀνδρέα νὰ συνομιλήσωσιν ὀλίγον, καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἀνδρέας τῷ ἐπεδείκνυε τὰς λεπτεπιλέπτους ἐργασίας του. Ἐνδεχόμενόν ποτε νὰ εὕρισκετο καὶ καμμία γυναίκα νὰ τὸν ἀγαπήσῃ καὶ αὐτόν. Οἱ σιωπηλοὶ ἄνθρωποι εἶναι πάντοτε εὐφάνταστοι. Προελθὼν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο σκέψεων, αἵτινες τῷ παρουσίαζον δύο ὀρχίους ὀρθοκλυτοὺς καλῆς τινος κόρης προσηλουμένους εἰς τοὺς ἰδικούς του, παρεδόθη εἰς ὄνειροπολήσεις αἵτινες ἐπετάχονον τοὺς παλμούς τῆς καρδίας του. Ἄλλ' αἴφνης συγκεχυμένον τι συναίσθημα τὸν ἀφύνιψε καὶ ἰδοὺ ἡ καρδιά του πάλιν καταλαμβανόμενη ὑπὸ τῆς παραδόξου συγκινήσεως ἐκείνης, ἥτις ἐπνευρίχετο, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ καὶ αὐτὸς τὸ πῶς, νὰ τὸν ἐμβάλλῃ εἰς ἀγωνίας. (ἀκολουθεῖ).

Εἰς τὸ ΜΕΓΑΛΟΝ

ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρομοῦ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΑΛΑ

Θὰ εὔρητε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ

λίαν εἰλικρινεῖς.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οἰκία νεόκτιστος διώροφος περιέχουσα εἰς μὲν τὸ ἄνω πάτωμα δύο δωμάτια ὕπνου, σάλαν, διάδρομον καὶ μαγειρεῖον, εἰς δὲ τὸ κάτω μίαν αἴθουσαν καὶ ἀποχωρητήριον, ὕδωρ ἀφθονον καὶ κήπον μὲ διάφορα καρποφόρα δένδρα. Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται παρὰ τὴν συνοικίαν Βαπόρια ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σαλταμπάση. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Α. Κοντιζᾷ.

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι, διερχόμενος ἐντεῦθεν θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας πρὸ ἡμῶν ὁ καθηγητῆς τῆς γλυπτικῆς τῆς Ἀκαδημίας Τεργέστης κ. Joseph Previzani. Ὁ καλλιτέχνης αὗτος ἐπεξεργάσθη πολλὰ ἔργα ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑλλάδι, ὡς ἐν Ἀθήναις, Βόλῳ, Αλεξανδρείᾳ, Σμύρνῃ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐτιμήθη δὲ καὶ εἰς πολλὰς εἰδικὰς ἐκθέσεις. Ἐξοχὰ ἔργα τούτου κοσμοῦσι δημοσίαις αἰθούσαις, φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, κοιμητήρια, πλκτείας. Ὁ κ. Previzani δύναται νὰ δεχθῇ σχετικὴν ἐργασίαν. Πληροφορίαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Αὐγῆς»

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτῆς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.